

Reserapport Hållö 29-31 mars 2019

Att besöka en fyrplats i havsbandet i slutet av mars kan vara ett vågspel på flera sätt. Men väderrapporten såg hyfsat lovande ut så det var med en viss förväntan jag gav mig ut på resan. Och en isande nordvästan kunde inte förta intrycket av en förtrollande vacker ö - Hållö.

Men resans första anhalt var **Nordens Ark**, en djurpark med uppdrag att värna hotade arter. Vi såg förtrollande söta röda pandor, vackra leoparder, färgglada pilgiftgrodor och andra exotiska djur

Röd panda

Men vi dröjde oss nog kvar extra länge vid de inhemska fåglarna. Tyvärr kunde vi ju varken kryssa den vitryggiga hackspetten, fjällgåsen, lappugglan eller berguven. Men vi fick en bra genomgång av karaktärerna av våra guider, så att vi förhoppningsvis kan känna igen fåglarna när - och om - vi möter dem i naturen. Berguven hjälpte till genom att ho pedagogiskt när vi passerade. Det var också intressant att se de vita storkarna i full färd med bobygge och höra klappret av näbbarna. En rörhöna dök upp hos den japanska tranan och efter en stunds diskussion kom vi fram till att den nog var vild och kryssbar.

Vitryggig hackspett

När vi lämnat Nordens Ark var det bara en kort färd kvar fram till Smögen och den väntande båten, Hällöexpressen. Nu hade det friskat i ordentligt men humöret steg sedan skepparen rapporterade att han siktat alkekung på vägen in. Någon alkekung såg vi dock inte, men många ejdrar och andra sjöfåglar på vägen ut till Hällö.

Framme på ön stod fikabordet färdigdukat och det var skönt att slå sig ner i matsalen, med utsikt över havet. Sedan kunde vi pusta ut en stund på våra rum på vandrarhemmet **Utpost Hällö**. Det kändes lite lagom lyxigt med choklad och druvor som väntade på rummet. Vi tog en tur för att förevisa solnedgången innan våra guider Bosse och Gigi dukade fram middagen: Spagetti och köttfärssås och jordgubbspaj.

Lördag morgon gav jag mig ut före frukost för att utforska ön i det tidiga morgonljuset. Några ängspiplärkor fastnade på bild, liksom en skogshare, för dagen vackert silverfärgad i skiftet mellan vinter- och sommarpäls. En skärsnäppa smet raskt undan bland klipporna när jag närmade mig och strandskatorna talade högljutt om att de inte ville bli störda.

Efter frukosten gick vi gemensamt till Holken, ett skjul på sydvästra udden där fågelskådare kan stå skyddade för vinden.

Eftersom jag inte har någon tubkikare så fokuserade jag på att dokumentera de vackra röda klippställarna på den delen av Hållö.

Men jag passade också på att med handkikaren spana in toppskarvarna som stod utanför Holken och höll oss sällskap.

Plötsligt ropades resans första havssula ut. Det krävdes ett tränat öga för att upptäcka den vita fågeln bland de vita gässen på havet men när man väl sett den var den ganska lätt att följa trots att den tidvis doldes av vågorna där den flög lågt över vattnet. Någon storlom passerade också och tretåig mås visade sig.

En fantastiskt god fisksoppa väntade på oss när vi kom tillbaka och efter lunchen fick vi visning av fyren av fyrföreningens ordförande. Vi fick höra mycket om fyren och dess historia och om Evert Taube och hans koppling till Hållö. Alla har väl hört visan om briggen Bluebird av Hull som förläste i stormen utanför Hållö.

Lika intressant var att höra berättelsen om det svenska kurirplanet som kraschade in i en klippvägg på Hållö 1943 efter att ha beskjutits av tyskarna över havet på väg från Aberdeen. Senare på eftermiddagen besökte vi Marmorbassängen där planet kraschade och 13 personer miste livet.

Skönt att få stå i lä och spana.

Vi hann också gå en tur längs klipporna och såg bland annat mindre strandpipare, en kustsnäppa, en flock skärnsnäppor och flera strandskator. En järnsparv lekte kurragömma i buskarna och ville inte bli fotograferad.

Skärnsnäppor i flykt

På kvällen dukades en härlig skaldjursbuffe upp följt av äppelpaj. Nöjda och glada hade vi sedan kvällens artgenomgång medan vinden ven utanför knuten. Mycket prat om fåglar blev det såklart.

Frukost med utsikt

Medan lördagen varit mestadels molnig så var söndagen desto soligare. Men vinden hade tilltagit, med runt 20 meter i sekunden i byarna. Det fick bli Holken även denna dag, och nu syntes horisonten skarpare och havssulorna blev fler.

Jag hittade en skyddad vrå vid en klippkant där jag värmd av solen spanade ut över det oroliga havet. Några gravänder passerade så att jag lagom kunde fånga dem på bild med skummande vågor i bakgrunden och en skärpiplärka lekte tittut bakom en klippkant.

Det var motvilligt jag packade ihop för hemresan. En snabb fika i lä på träaltanen hann vi med innan det var dags att kliva på båten. Ganska folktomt så här tidigt på säsongen.

Men resan var inte slut än. Nu väntade en båttur genom Smögen och Sotekanalen, som skiljer fastlandet från Ramsvikslandet, fram till Hunnebostrand och tillbaka. Många gudingar och ådor låg på lagom fotoavstånd från båten. Vi såg ett par tranor som spatserade i strandkanten och olika gäss betade längs turen. Plötsligt ropade Gigi: "En dubbeltrast" och alla tog upp kikaren för att titta.

Så småningom lade båten till i Smögen igen och det var dags för hemfärd. Även om vädret tidvis var lite bistert så gav Hållö och den bohuslänska kusten mersmak. Och lite nya kryss blev det i bagaget på vägen hem. Tack för denna gång, Fågelguidning AB.

Text och bild: Britt-Marie Seibold

Fler bilder från resan finns här:

<https://www.flickr.com/photos/bimbilder/albums/72157706378050421>